

میدون و سوفیا

آمریکا آمریکا مرگ به گرین کارت تو

پوریاء عالمی

● الان مردم شاکلی هستند که بنا بر اخبار منتشره، فرزندان و اطرافیان و شاید هم بعضی از مسئولان، تابعیت آمریکایی گرفته‌اند و گرین‌کارت و عشق‌وحال و لاس‌وگاس می‌کنند، تا تقی به توقی می‌خورد، جلوی دوربین تلویزیون و وسط مجلس و سر چهارراه مرگ بر آمریکا می‌گویند و پرچم آن بنده‌های خدا را آتش می‌زنند:

● - به نظر ما هر مسئولی که توی مجلس و توی تلویزیون فریاد می‌زند پرچم آمریکا یا هر کشوری را آتش زد، پاسپورت خودش و فک و قامیش را بگیریم و آتش بزنیم.

● - درواقع ما از این دلاوران باید بخواهیم با صدای بلند جای مرگ به نیرنگ آمریکا، داد بزنند آمریکا آمریکا مرگ به گرین‌کارت تو!

● - هر مسئولی که اهل واردات و صادرات و تابعیت آمریکایی و فلان بود، اما توی مجلس و جلوی دوربین داد زد مرگ بر آمریکا، سریع بگیریم و یک مرگ بر آمریکا به زبان خارجه، روی پیشانی یا لیش تاتو کنیم، این‌طوری تاتو، تپه‌اش را می‌ریزد روی آب.

- آمریکا اما از نماینده‌های ما ناقلتر است؛ ایران را که بمب هسته‌ای ندارد تحریم می‌کند، اما می‌رود با کره شمالی که بمب هسته‌ای دارد دوست می‌شود و سفارتش را هم می‌برد وسط فلسطین با بوق وکرنا افتتاح می‌کند. نتیجه؟ اخبار جهان و افکار عمومی جهان را معطوف به رام‌کردن اسب سرکنی مانند کره شمالی می‌کند و با این وضعیت دیگر برایش فرقی نمی‌کند که ایران تحریم بشود یا نه؟ چهارتا ایرانی گیر دارو باشند یا چهارتا هوایمیای مستعمل و فرسوده سقوط کند یا دانشجویا و شاغلان ایرانی در آمریکا و خانواده‌هاشان بین زمین و آسمان آمریکا ویلان بشوند. واقعا شما فکرش را بکن، این ماه کره شمالی که جهان را تهدید می‌کرد، می‌خواهد در حضور خبرنگاران بین‌المللی سایت آزمایش هسته‌ای اش را از بین ببرد و با آمریکا مذاکره کند، خب برای کی فرق می‌کند تحریم پدر صاب‌بیچه ما ایرانی‌ها را درمی‌آورد؟

جمع‌بندی: سوفیاء... عشق من... وسط همچین جهان شیرتوشیری که هیچ‌کس نیست به آدم بگوید خرت به جند من؟ تو حظوری توقع داری جای اینکه من خر مراد را سوار شوم و فلنگ را ببندم، خر شوم و عاشق تو بمانم؟ قربان تو؛ میدون دوم، خر تو.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۷ • ۲۹ شعبان ۱۴۳۹ • ۱۶ می ۲۰۱۸ • سال یازدهم • شماره ۳۱۴۹ • ۱۶ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۱ • اذان مغرب ۲۰:۲۳ • اذان صبح فردا ۴:۱۹ • طلوع آفتاب ۵:۵۸

روزنامه‌فرو

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

مهدی عزیزی

جهانگیری: رئیس‌جمهور آمریکا در نهایت پروری از مذاکرات جدید حرف می‌زند

صحنه دوکانه‌ای که در روز نکبت یا افتتاح سفارت آمریکا در اورشلیم به سراسر جهان ارسال شد، بار دیگر مظلومیت مردم فلسطین را فریاد زد؛ فریادی با خون و درد و زخم که بر ذهن مردم جهان نشست. افراد مختلف جهان نسبت به انتقال سفارت اعتراض کردند. بیش از سه‌هزار نفر تاکنون زخمی و بیش از ۱۵۰ نفر کشته‌نشان می‌دهد چقدر انتقال سفارت برای مردم فلسطین دردناک بوده است. این در حالی است که مردم نظرات خود را به شکل‌های مختلف در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرده‌اند. روزنامه بریتانیایی گاردین نیز با انتشار یادداشتی از عاطف ابوسیف، رمان‌نویس و سیاست‌مدار فلسطینی، به کشتار فلسطینیان هنگام اعتراض در نوار مرزی اعتراض کرد. در این مقاله طولانی با عنوان «ما فقط آینده‌ای می‌خواهیم»، آمده است: «شاید آنها با ما غزه‌ای‌ها رفتاری دور از شان انسان داشته باشند، اما در «روز نکبت» (اشاره به هفتادمین سالگرد تشکیل اسرائیل) به دنیا نشان می‌دهیم که انسانیت ما را نمی‌توان در هم شکست». ابوسیف در ادامه نوشته است: «بیجده‌های من نه سلاحی دارند و نه حتی سنگی، برای جنگیدن

زناتی که من دیدم

هرکه مرا دیده، در گذر دیده*

زهرآ عمرانی

● در ایران به دنیا آمده، ۳۲ ساله، مادر دو فرزند. شوهرش سرلیدار هستند، ساکن باغی در یکی از شهرهای اطراف کرج. چپه‌ها را که ببینی از نظر سواد و نوع معاشرت و ادب، تمام کلیشهات از کودکان افغان به‌هم می‌ریزد. فاطمه تنها کسی نیست که مرا در مورد زندگی افغان‌ها در ایران و نوع پذیرایی ما از آنان به فکر فریب برده است، اما پی‌شک او همیشه داستانی دارد که تلنگری باشد یا شاید دریچهای تا بار دیگر با آن چهره‌ای از خودمان که در زبان به «میهمان‌ناوازی» مشهور است و در عمل شاید چندان «نوازشگر» نباشیم، مواجه شوم. آرام و متین است و بی‌سروصدا کار می‌کند. اطلاعات عمومی خوبی دارد.

در مدرسه بیچه‌ها فعالانه حضور دارد و سخت‌گیر درس و مشقشان است. یک‌بار که در زمستان بخاری مدرسه بیچه‌ها خراب شده بود، محل را بسیج کرد و به این در و آن در زد تا خبری پیدا کند که برایشان بخاری بخزند. به قول معروف دست‌وپا‌دار است. مدتی هم معلم بود، نه در مدرسه که افغانستانی‌ها در ایران به‌راحتی گواهی کار نمی‌گیرند، اما به کودکان افغانه‌ای درس می‌داد که اجازه ثبت‌نام در مدارس را نداشتند. پدرمادرش در افغانستان به دنیا آمده‌اند، اما خودش زاده و بزرگ‌شده تبریز است. بیش از تولد فاطمه مستقیم از افغانستان به تبریز رفته بودند، همان‌جا مدرسه رفته و درس خوانده و در ۱۶ سالگی ازدواج کرده است. شاید نه صددرصد اما در موارد زیادی خاطرات مشترکی با دهه‌شصتی‌ها دارد. زندگی‌اش در تبریز از بسیار دوست دارد. می‌گوید: «اصلا از نگاهي که نسبت به افغان‌ها وجود دارد خبر نداشتم»، اما دیری نمی‌گذرد که از این نگاه باخبر می‌شوند. طبق قانونی، تبریز از جمله شهرهای ممنوعه برای افغان‌ها اعلام می‌شود و او ناچار به ترک زادگاهش و همشهری‌های خویش می‌شود. برای رفتن به افغانستان، در بحبوحه جنگ‌های افغانستان پدرش تردید می‌کند؛ فرزندانش تا‌به‌حال کشور خود را ندیده بودند و خودش آنجا آشنایی نداشته. به قم می‌روند و کمی بعد فاطمه و شوهرش برای کار به کرج می‌آیند. حالا ۱۴ سال از این به قول خودش «کوچ» گذشته؛ اتفاقی که باعث شد همه آن حس‌های غریبی را که در کودکی‌اش نچسبیده بود بیکاره تجربه کند؛ حس پذیرفته‌نشدن و در همه لحظات غیرخودی و نخواستنی‌بودن. خوش‌بینانه اندیشیدم، از همین بابت است که خواسته بیچه‌هایش را در فضایی دور از شهر و آدم‌هایش بزرگ کند؛ در فضایی که اکثر ساکنانش مانند خودشان شهروندان درجه دو و سه شمرده می‌شوند، اما نه! گویی این هم انتخاب او نبوده، بلکه تحمیل قوانین محدودکننده

است که حتی به افغان‌هایی که به صورت قانونی در این کشور زندگی می‌کنند اجازه می‌دهد فقط در «محدوده مشخصی» زندگی کنند و خروج از آن ناحیه می‌تواند منجر به گرفتن مدارک یا بازگرداندن آنها به افغانستان شود. فرزندانش نسل دومی هستند که در این‌کشور به دنیا آمده‌اند، اما همچنان از بسیاری حقوق برخوردار نیستند. فاطمه اینها را به‌راحتی پذیرفته و آن‌قدر نه من تعجب می‌کنم متعجب نمی‌شود. گویا واقعیت‌هایی هستند که کل زندگی‌اش را تعریف کرده‌اند. مدتی است خیاطی را شروع کرده، کلاس‌های فنی-حرفه‌ای رفته و با وجود اینکه همه هم‌کلاسی‌هایش مدرک گرفته‌اند، بعد از دو سال او همچنان در پی مدرکش است، اما مگر زندگی جز این است؟ حالا هم در پی دریافت گواهی‌نامه است که خودش مسیر ی ناشدنی است. می‌گوید اول راندگی را ییاد بگیر، بعدا مدرکش را می‌گیری، همه ما همین کار را کردیم... متعجب نگاه می‌کند. می‌گوید: «هرخانم، شما با ما فرق دارید. افغانی نمی‌تواند بدون گواهی‌نامه پشت فرمان بنشیند» و صدایش در گوشم می‌ماند؛ «شما با ما فرق دارید». فرق داریم؟

• مصراع‌ای از شعر شاعر افغان محمدکاظم کاظمی

سلام به فردا

ما فقط آینده خود را می‌خواهیم

نیامده‌اند... اما سربازان اسرائیلی از حداکثر نیرو برای تخلیه منطقه استفاده کردند: گاز اشک‌آور که از هواپیماهای بدون‌سرنشین پرتاب می‌شد، خمپاره

و مهمات جنگی... و تظاهرات مرزی توجه دنیا را به خود جلب کرده است. ده‌ها نفر کشته شده‌اند - از جمله بیچه‌هایی که به سختی می‌توان گفت به سن نوجوانی رسیده‌اند و روزنامه‌نگاران - و هزاران نفر مجروح شده‌اند». نویسنده با ذکر خاطرات تلخ چند نسل از خانواده‌اش در بافا و اردوگاه‌های پناهندگان آورده است: «پیام این اعتراض ساده است: ما نمی‌توانیم تا ابد این‌طوری زندگی کنیم؛ حتی بعد از صد سال هم هنوز فلسطینی‌ها با حقوق بشر

دور دنیا

دوران جدید عدم قطعیت هسته‌ای

خاویر سولانا • ترجمه: ساسان گلفر

پس از چند هفته تحولات مثبت دیپلماتیک در شبه‌جزیره کره، دونالد ترامپ وعده خروج ایالات متحده از معاهده هسته‌ای سال ۲۰۱۵ را عمل کرده است. این تصمیم، سبب تقویت و تعمیق بحران در خاورمیانه و تضعیف اقداماتی می‌شود که در جهت منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای در سراسر جهان صورت می‌گیرد.رئیس‌جمهور آمریکا با تصمیم به عقب‌نشینی از توافق هسته‌ای ایران (برجام) تا اینجا ثابت کرده که مصمم است ساختارها و موافقت‌نامه‌های بزرگ جهانی را نابود کند. این تصمیم یک ضربه عظیم خواهد بود و تمام دنیا را در معرض خطر قرار خواهد داد.برجام - نتیجه سال‌ها مذاکرات دشوار - مورد توافق هفت کشور و اتحادیه اروپا قرار گرفت و شورای امنیت سازمان ملل متحد به اتفاق آرا آن را تأیید کرد. بااین‌حال ترامپ به طور یک‌جانبه تصمیم گرفت «بالارتن سطح تحریم اقتصادی» را بر ایران و به قول خودش بر «هر کشوری که به تلاش ایران برای دستیابی به سلاح‌های هسته‌ای کمک می‌کند» تحمیل کند. درحال حاضر، شرکت‌ها و بانک‌های کشورهایی که به تعهدات خود در چارچوب برجام بایند هستند، به علت روابط تجاری مشروع خود با ایران دچار مشکلات بسیاری می‌شوند. به عبارت دیگر، کشوری که قول خود را زیر پا گذاشته، تصمیم به مجازات کسانی گرفته است که به تعهدات خود پایبندند.

برجام را هنوز هم می‌توان نجات داد. همه طرف‌های دیگر این توافق‌نامه قبلا تعهد خود را به آن بار دیگر مورد تأکید قرار داده‌اند، اما به‌ویژه اتحادیه اروپا باید تدابیری برای حفظ برجام اتخاذ کند. درحالی‌که روابط ترنس‌آتلانتیک یکی از اولویتهای مهم است، دفاع از چندجانبه‌گرایی - و همه جنبه‌های بارز آن - از حولات بی‌نیرو و غیرقابل‌توجه نیز اولویتی مهم است. این اولویت وقتی بیش از پیش خود را نشان می‌دهد که آن حملات نه با هدف «آمریکا مقدم بر هر چیز»، بلکه برای تقدم‌بخشیدن به ترامپ بر هر چیز صورت گرفته است. خروج ترامپ از برجام در لحظه‌ای بسیار حساس در روابط بین‌المللی صورت گرفته است. از یک سو، منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای در صدر دستور کار شبه‌جزیره کره قرار دارد. درحالی‌که اخیرا گام‌های مثبتی در این زمینه برداشته شده، دولت ترامپ، با درپیش گرفتن این رویکرد سیاسی نامنسجم ممکن است این فرصت را از بین ببرد.رئیس‌جمهور کره جنوبی، مون جائه این اخیرا با کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، دیدار کرد تا درباره یک توافق‌نامه رسمی صلح برای پایان‌دادن به جنگ در شبه‌جزیره کره صحبت کند. جلسه مون-کیم مقدمه‌ای بود برای نشست خارق‌العاده دیگری بین کیم و ترامپ که در روز ۱۲ ژوئن (۲۲ خرداد) برگزار می‌شود. اولین نشست رهبر کره شمالی و رئیس‌جمهور مستقر در آمریکا، نشان‌دهنده پیشرفت قابل‌توجهی است که در چند ماه گذشته صورت گرفته است. فراموش نکنیم که سال ۲۰۱۸ با مبادله تهدیدهای میان کیم و ترامپ برای بار چندم آغاز شد و تا جایی پیش رفت که ترامپ به گرافه‌گویی درباره اندازه «دکمه هسته‌ای» خود پرداخت.اما بعد از آن ایالات متحده به‌جای تهدید، به استفاده از دیپلماسی در برخورد با تهدید هسته‌ای کره شمالی روی آورد؛ رویکردی که پیشرفت‌های اخیر را امکان‌پذیر کرد. بااین‌حال به محض آنکه مایک پینوپو، وزیر امور خارجه تازه‌تأییدشده ایالات متحده، به کره شمالی سفر کرد تا برای دومین‌بار با کیم دیدار کند، ترامپ حالت خصمانه خود را در رابطه با ایران از سر گرفت.مذاکره با کیم همیشه بسیار چالش‌برانگیز بوده، به‌ویژه با توجه به اینکه کره شمالی، برخلاف ایران، درحال حاضر دارای سلاح هسته‌ای است. با توجه به اینکه ترامپ با خروج از برجام اعتبار دیپلماتیک آمریکا را خدشه‌دار کرده است، کار، دشوارتر از پیش خواهد شد.ترامپ مایل است خود را مدافع منافع ملی، تمامیت ارضی، ظرفیت‌های نظامی و برتری اقتصادی قلمداد کند. بااین‌حال اینکه نگاهش را به ایران دوخته است، چندان تناسبی با واقعیت‌های سیاسی ندارد و بیشتر در انطباق با رویکرد سیستماتیک او در رد تمام سیاست‌های مرتبط با سلفش، باراک اوبامااست. به‌علاوه، خروج او از برجام به این معناست که به مذاق دو نفر از متحدان مورد علاقه ترامپ در خاورمیانه خوش بیاید: عربستان سعودی و اسرائیل؛ اولین کشورهای که او در مقام رئیس‌جمهور به آنها سفر کرد.در واقع، در ماه مارس (فروردین) که محمدبن‌سلمان، شاهزاده تاجدار عربستان سعودی، به کاخ سفید رفت، ترامپ برای ظفره‌رفتن از برش‌هایی که درباره جنگ در یمن مطرح شد مبنی بر اینکه عربستان در آن نقش محوری دارد، به محکوم‌کردن حمایت ایران از شورشیان حوثی پرداخت. دولت ترامپ به‌جای ابتکار دیپلماتیک برای پایان‌دادن به جنگ و بازگرداندن ثبات به یمن، همچنان به شعله‌های یک جنگ نیابتی دامن می‌زند. به‌همین‌ترتیب، انتقال سفارت آمریکا در اسرائیل از تل‌آویو به اورشلیم که اعلام آن در ماه دسامبر (آذر) موجب نگرانی شدید در جهان اسلام شد (گرچه اعتراض‌ها در ایران خشمگینانه‌تر بود تا عربستان سعودی) و این واقعیت که سفارت دقیقاً در هفتادمین سالگرد اعلام استقلال اسرائیل افتتاح شد، فقط سبب تمهید اختلافات است. آن روز را فلسطینی‌ها به‌سبب جابه‌جایی مردم فلسطین به‌علت استقرار اسرائیل «روز نکبت» نامیده‌اند.اتلاف ایالات‌متحده با عربستان سعودی و اسرائیل مطمئن‌امر تازه‌ای نیست اما ترامپ از رویکرد معتدل‌تر دولت قبلی فاصله گرفته است و همین امر، خطر بازشدن جعبه پاندورا در خاورمیانه را پدید آورده است. بازها (جنگ‌طلبان-م) در هر دو کشور در حال حاضر دست بالا را دارند و تلاش عجیب بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل، برای بی‌اعتبارکردن برجام گواهی بر آن است. در ایران نیز چنین وضعی برقرار است؛ جایی که تندروها از خروج ترامپ از برجام به نفع خود بهره‌برداری می‌کنند.اوضاع فعلی برای وضعیت سوریه که تمام قدرت‌های منطقه در آن حضور دارند، خوب نیست. جنگ‌هایی در جنوب سوریه در گرفته و کابینه نتانیا‌هو اکنون در واکنش به گزارش‌هایی که روسیه ممکن است موشک‌های ضدهوایی S-۳۰۰ را به بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه، تحویل دهد، تهدید‌هایش را بیشتر کرده است.می‌توان مطمئن بود که خروج ترامپ از برجام موجب شدت‌گرفتن گرداب تخصص در خاورمیانه خواهد شد، درحالی‌که در شبه‌جزیره کره مسائل پیچیده‌تری وجود دارد. فراتر از آن تصمیم ترامپ می‌تواند مشکلاتی جدی برای تلاش‌های جهانی به‌منظور عدم‌گسترش سلاح‌های هسته‌ای ایجاد کند که اکنون حرکت قهقرایی را پیش‌رو دارد. نباید در هفته‌ها و ماه‌های آینده بیش از این به قمار و مخاطره دامن زد.

• خاویر سولانا پیش از این نماینده عالی اتحادیه اروپا در امور سیاست خارجی و امنیتی و دبیر کل ناتو بود و درحال‌حاضر رئیس مرکز اقتصاد جهانی و ژئوپولیتیک E.SADE. عضو مؤسسه بروکینگز و عضو مجمع اقتصاد جهانی شورای اروپاست.

پیشخوان

«جامعه‌شناسی عشق» کتابی است که به‌تازگی توسط دکتر علی طبعوی نگاشته شده است. او در مقدمه کتاب با اشاره به آمار بالای طلاق، جرم، مصرف مشروبات الکلی و مصرف اندک محصولات فرهنگی نظیر سینما، کنسرت و ... این سؤال را پرسیده است که آیا می‌شود دغدغه جامعه‌شناسی داشت و به‌سادگی از کنار این ارقام گذشت؟ او معتقد است تا توجه به اینکه اکثر مسائل اجتماعی از خانواده، بد اخلاقی‌ها یا خودخواهی‌های مغرط و ... نشئت می‌گیرد، اگر عشق در خانواده جاری شود، آستانه تحمل را ارتقا می‌دهد، می‌تواند جامعه را اخلاقی کند و دیگری را بر خود برتری داد. در این کتاب عشق از منظر عرفانی، ادبی و دو منظر جامعه‌شناسان کلاسیک و جامعه‌شناسان انتقادی بررسی شده و به عشق؛ از افلاطون گرفته تا انواع دسته‌بندی احساسات، روان‌شناسی اجتماعی در زمینه‌های جاذبه میان‌فردی، نظریه دیالوگ عاشقانه فروم، نظریه آمیزگی عشق جان لی و حتی به نظریه کالای‌شدن عشق باومن در این کتاب ۳۸۴ صفحه‌ای اشاره شده است. نشر جامعه‌شناسان این کتاب را با قیمت ۴۳ هزار تومان منتشر کرد.

ستاد مرکزی بزرگداشت امام خمینی(س)

آدرس : تهران، خیابان شهید باهنر، خیابان یاسر، کوچه سوده، پلاک ۵، طبقه اول، ستاد بزرگداشت حضرت امام خمینی(س)

کمیته پشتیبانی و تشریفات: ۱۵-۲۱۳۶۱۱۹۸۱۴

کمیته روابط عمومی: ۰۲۱۳۶۱۱۹۸۳۱   کمیته فرهنگی: ۰۲۱۳۲۲۸۵۳۰۴

نمبر: ۰۲۱۳۶۱۱۹۸۳۲

پایگاه اطلاع رسانی:

پست الکترونیک:

پرتال امام خمینی:

www.jamaran.ir

news@jamaran.ir

www.imam-khomeini.ir